

IX Posiedzenie KRIR IV Kadencji

Czytaj na stronie 2

Cięcie płatności bezpośrednich na 2013 r.

Czytaj na stronie 3

Zwrot podatku akcyzowego

Czytaj na stronie 4

Organizacja polskiego łowiectwa

Czytaj na stronie 4

Działania resortu rolnictwa dotyczące afery mięsnych

Czytaj na stronie 5

Stabilne ceny państwowej ziemi

Czytaj na stronie 6

Zasiłek macierzyński z KRUS

Czytaj na stronie 7

Wzajemność ubezpieczeniowa

Czytaj na stronie 7

Problemy „klatkowe” polskich producentów trzody chlewnej

Czytaj na stronie 8

Zielone Agro Show

– Polskie Zboża 2013

Na terenie lotniska w Kąkolewie (woj. wielkopolskie) w dniach 25–26 maja br. odbyła się wystawa rolnicza Zielone Agro Show – Polskie Zboża. Organizatorami wystawy byli: Polska Izba Gospodarcza Maszyn i Urządzeń Rolniczych oraz Międzynarodowe Targi Poznańskie. Swoje stoisko podczas Agro Show miała również Krajowa Rada Izob Rolniczych.

Prawie 150 wystawców zaprezentowało park maszyn, swoje produkty i usługi dla rolników. Mimo niesprzyjającej pogody wszyscy wystawcy stanęli na wysokości zadania i wzorowo przygotowali swoje stoiska wystawiennicze. Zwiedzający mogli też zapoznać się ze specjalnie wydzieloną strefą – Areną Opryskiwaczy, zaprezentowano poletka pokazowe nowych odmian roślin i działania środków ochrony roślin na te odmiany, które zastosowali producenci. Efekty działania środków ochrony roślin na nowe odmiany zapre-

zentowało 7 firm. Hodowcy zapoznać się mogli z pokazami wypasu bydła mięsnego.

Mimo niesprzyjającej aury odbyły się pokazy pracy maszyn, które cieszyły się największym zainteresowaniem. Członkowie producenci maszyn zielonkowych i uprawowych zaprezentowali swoje maszyny w trakcie pracy.

Zainteresowani mogli także skorzystać z odbywającego się w namiocie seminaryjnym, seminarium pt. „Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 jako źródło wsparcia finansowego ze środków UE”, przygotowa-

nego przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa. Dużym zainteresowaniem cieszyła się również zainaugurowana drugiego dnia wystawy akcja „Szanuj życie! Bezpieczna praca w gospodarstwie rolnym”, której organizatorem jest Państwowa Inspekcja Pracy oraz Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Celem kampanii jest zwiększenie świadomości w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy zarówno rolników, jak i członków ich rodzin.

Opracowanie: KRIR

OŚWIADCZENIE

W związku z szeroko dyskutowanymi w mediach wydarzeniami wokół wydatkowania dotacji budżetowej na uczestnictwo w COPA przez Pana Władysława Serafina, Prezesa Krajowego Związku Rolników,

Kółek i Organizacji Rolniczych, Zarząd Krajowej Rady Izob Rolniczych jako organ samorządu rolników, uprzejmie oświadcza, co następuje.

Niewątpliwie emocjonalne wypowiedzi Pana Władysława Serafina odnoszące się do działania Krajowej Rady Izob Rolniczych oraz niektórych osób zarządzających tą organizacją, mogą budzić niepokój, gdyż stanowią ewidentne pomówienie, które nie znajduje żadnego oparcia w faktach. Wypowiedzi Pana Władysława Serafina mają jedynie na celu odwrócenie zainteresowania opinii publicznej od działalności Pana Władysława

Serafina, która jest przedmiotem badania ze strony Prokuratury.

Krajowa Rada Izob Rolniczych stanowczo zaprzecza powyższym bezpodstawnym oskarżeniom. Niedawne wystąpienia medialne Pana Władysława Serafina w zakresie, w jakim odnoszą się do Krajowej Rady Izob Rolniczych, są analizowane pod kątem prawnym w celu podjęcia decyzji o wdrożeniu środków ochrony dobrego imienia Krajowej Rady Izob Rolniczych oraz osób nią zarządzających.

Warszawa, 2013.05.24

W środę 22 maja br. w Warszawie odbyło się IX Posiedzenie Krajowej Rady Izb Rolniczych IV Kadencji. Członkowie Krajowej Rady Izb Rolniczych wysłuchali między innymi sprawozdania finansowego za 2012 r. oraz udzielili Zarządowi KRIR absolutorium za 2012 rok. Członkowie wysłuchali informacji z działalności Zarządu od czasu ostatniego Posiedzenia oraz informacji Komisji KRIR ds. nowelizacji ustawy o izbach rolniczych.

W spotkaniu wzięli udział również: Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Tadeusz Nalewajk**, prezes Agencji Nie ruchomości Rolnych **Leszek Świętochowski**, prezes Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa **Andrzej Gross**, prezes KRUS **Artur Brzóska**, wiceprezes KRUS **Janina Pszczółkowska**, dyrektor Biura Zarządu Funduszu Składowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników **Jacek Bachański** oraz przewodniczący Senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Jerzy Chróścikowski**.

Wnioski z IX Posiedzenia KRIR:

1. Wystąpić do Prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z wnioskiem dotyczącym zmiany zasad wyboru firm przeprowadzających kontrole gospodarstw rolnych w sposób gwarantujący prawidłowe przeprowadzenie kontroli. Część wybranych firm zatrudnia

podwykonawców, często studentów, nieposiadających wystarczających kwalifikacji, co skutkuje pomyłkami w ocenie i identyfikacji roślin uprawnych w efekcie czego powstają błędne protokoły kontroli powodujące liczne odwołania i problemy dla rolników.

2. Wystąpić do Ministra Edukacji z wnios-

IX Posiedzenie KRIR IV Kadencji

skiem dotyczącym powołania gospodarstw edukacyjnych oraz finansowania praktyk uczniów szkół rolniczych przeprowadzanych w tych gospodarstwach.

3. Wystąpić do Ministra Gospodarki z wnioskiem o doprecyzowanie przepisów z zakresu odpowiedzialności za opłacenie akcyzy od paliwa dostarczanego rolnikom przez firmy oferujące rolnikom hurtowe dostawy. W obecnej sytuacji prawnej rolnik zakupując paliwo od spółki z o.o. nie posiada pewności, że spółka odprowadziła od sprzedanego paliwa akcyzę oraz VAT niedopełnienie powyższego obowiązku skutkować może sankcjami i karami wobec rolników na kilka lat wstecz oraz nieotrzymaniem dopłat do paliwa rolniczego.

4. Wystąpić do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z zapytaniem, w których ubojniach w Polsce można przeprowadzić ubój z konieczno-

ści. Problem zwierząt leżących pourazowych wymaga uboju z konieczności często polegającego na wizycie w gospodarstwie przedstawiciela ubojni, dokonania uboju i przetransportowania tuszy do zakładu.

5. Wystąpić do Ministra Rozwoju Regionalnego o wyłączenie ze środków przeznaczonych na

towany ekwiwalent utraconego dochodu rolniczego z tytułu wyłączenia gruntów z produkcji rolnej. W przypadku lasów i terenów zalesionych rokroczne wykonywanie ortofotomap wydaje się zbędnym wydatkiem, zaoszczędzone w ten sposób środki można przeznaczyć na waloryzację płatności zalesieniowych.

7. Wystąpić do Państwowej Inspekcji Sanitarnej o zaprzestanie tworzenia odrębnej bazy danych dotyczącej gospodarstw prowadzących produkcję pierwotną w zakresie wytwarzania surowców w ramach hodowli, polowań i połowów oraz wyprodukowanych z ziemi na inne niż własne potrzeby.

8. Wystąpić do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z zapytaniem, jakimi kryteriami zamierza się kierować przy wydawaniu decyzji dotyczących zwrotu płatności rolnośrodowiskowych za dwa lata wstecz. Wraz z wejściem w życie Rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 marca 2013 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy” objętego PROW 2007–2013 nagłośniona została możliwość odbioru na jego podstawie przyznanych płatności za okres od 2011 roku w stosunku do osób, które rozpoczęły wtedy realizację wariantów sadowniczych.

Opracowanie: KRIR

politykę spójności w latach 2014-20 części środków z przeznaczeniem na rozwój obszarów wiejskich, w szczególności na infrastrukturę lokalną.

6. Wystąpić do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z wnioskiem dotyczącym uaktualnienia wysokości premii zalesieniowej o waloryzację 3 % rocznie. Premia zalesieniowa wyklucza grunty z produkcji oraz z pozostałych płatności obszarowych na okres ponad 20 lat i stanowi zrycza-

Rada Ministrów w sprawie uboju rytualnego

Rada Ministrów 23 kwietnia br. przyjęła projekt ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt, przedłożony przez ministra rolnictwa i rozwoju wsi. Zmiana polega na dopuszczeniu uboju zwierząt wykonywanego zgodnie z metodami wymaganymi przez obrzędy religijne pod warunkiem, że uśmiercanie odbywa się w rzeźni. Tym samym uchylony zostanie ust. 1 artykułu 34, który zakazywał uboju bez uprzedniego ogłuszenia. Trybunał Konstytucyjny 27 listopada 2012 r. orzekł niezgodność przepisu (par. 8 ust. 2) rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi z 2004 r. w sprawie kwalifikacji osób uprawnionych do zawodowego uboju oraz warunków i metod uboju i uśmiercania zwierząt z art. 34 ust. 1 i 6 ustawy o ochronie zwierząt, a tym samym z Konstytucją. Przepis rozporządzenia utracił moc obowiązującą 31 grudnia 2012 r.

Oznacza to, że od początku 2013 r., ubój zwierząt prowadzony zgodnie z obyczajami religijnymi zarejestrowanych związków wyznaniowych nie jest możliwy, a uśmiercanie zwierząt bez uprzedniego ogłuszenia jest przestępstwem podlegającym karze grzywny, ograniczeniu wolności albo karze do 2 lat pozbawienia wolności. Ponadto, wobec osób naruszających prawo, sąd może zakazać wykonywania zawodu.

Jednocześnie od 1 stycznia 2013 r. obowiązują przepisy rozporządzenia Rady (WE) 1099/2009 z września 2009 r., w którego preambule podkreślono, że na podstawie dyrektywy 93/110 dopuszczalne jest odstępstwo od konieczności ogłuszenia zwierząt w uboju rytualnym odbywającym się w rzeźni.

Dopuszczenie do uboju rytualnego na terenie Polski pozwoli:

- zachować prawa grup wyznaniowych do obrzędów religijnych,
- zachować tysiące miejsc pracy dla pracowników firm zajmujących się ubojem zwierząt wykonywanym zgodnie z obyczajami religijnymi,
- utrzymać konkurencyjność branży mięsnej na rynku europejskim i światowym.

W większości państw członkowskich UE oraz EFTA dokonywany jest ubój zwierząt zgodny z obyczajami religijnymi, czyli bez ogłuszenia. W 2010 r. takich uśmierceń zwierząt dokonywano m.in. w Belgii, Bułgarii, Danii, Francji, Niemczech, Grecji, Holandii, Wielkiej Brytanii, Irlandii, Portugalii. W niektórych krajach – Austria, Finlandia, Słowacja i Estonia – obowiązywały ograniczenia. Bezwzględny zakaz uboju bez ogłuszenia obowiązywał w Szwecji, Norwegii i Szwajcarii.

KRIR wniosowała razem z Federacją Branżowych Związków Producentów Rolnych, Krajową Radą Drobniarstwa Izba Gospodarcza, Polskim Związkiem Hodowców i Producentów Bydła Mięsnego, Polskim Zrzeszeniem Producentów Bydła Mięsnego, Radą Gospodarki Żywnościowej, Stowarzyszeniem Rzeźników i Wędliniarzy, Unią Producentów i Pracodawców Przemysłu Mięsnego oraz Związkiem Polskie Mięso w tej sprawie do MRiRW 30 listopada 2013 r. Poparła także apel Wielkopolskiej Izby Rolniczej do parlamentarzystów o wsparcie starań samorządu rolniczego na rzecz poparcia przyjętego przez Rząd RP projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt.

Opracowanie: KRIR

Środki na wapnowanie gleb

Zarząd KRIR zwrócił się do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie finansowania wapnowania gleb przez Wojewódzkie Fundusze Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej oraz ewentualnej potrzeby dokonania zmian w ustawie z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1266, z późn. zm.) w celu umożliwienia dofinansowania przedsięwzięć związanych z odkwaszaniem gleb na podstawie ww. ustawy.

Resort rolnictwa wyjaśnił, że stosownie do treści art. 4 pkt 16 i 17 ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych, przez grunty zdegradowane należy rozumieć takie grunty, których rolnicza lub leśna wartość użytkowa zmalała, w szczególności w wyniku pogorszenia się warunków przyrodniczych albo wskutek zmian środowiska oraz działalności przemysłowej, a także wadliwej działalności rolniczej, zaś przez grunty zdewastowane należy rozumieć takie grunty, które utraciły całkowicie wartość użytkową. Zaś stosownie do treści art. 4 pkt 18 ww. ustawy, przez rekultywację gruntów rozumie się nadanie lub przywrócenie gruntom zdegradowanym albo zdewastowanym wartości użytkowych lub przyrodniczych przez właściwe ukształtowanie rzeźby terenu, poprawienie właściwości fizycznych i chemicznych, uregulowanie stosunków wodnych, odtworzenie gleb, umocnienie skarp oraz odbudowanie lub zbudowanie niezbędnych dróg. Ustawa ta nie zawiera definicji zakwaszenia gleb ani też sposobów przeciwdziałania temu zjawisku.

Zgodnie zaś z art. 15 ust. 1 omawianej ustawy, to właściciel gruntów stanowiących użytki rolne oraz gruntów zrehabilitowanych na cele rolne obowiązany jest do przeciwdziałania degradacji gleb, w tym szczególnie erozji i ruchom masowym ziemi. Ponadto, z treści przepisu art. 20 ust. 1 ww. ustawy jednoznacznie wynika, że osoba powodująca utratę albo ograniczenie wartości użytkowej gruntów jest obowiązana do ich rekultywacji na własny koszt. Jedyne w przypadku, gdy grunty rolne są zdegradowane lub zdewastowane

przez nieustalone osoby, w wyniku klęsk żywiołowych lub ruchów masowych ziemi, można dokonać ich rekultywacji przy wykorzystaniu środków budżetu województwa (art. 20 ust. 2 ww. ustawy).

W związku z tym, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie widzi potrzeby dokonywania zmian przepisów ustawy z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych, w celu umożliwienia dofinansowania wapnowania gleb ze środków budżetu województwa.

Niezależnie jednak od tego, w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi przygotowany jest Program wsparcia wapnowania gleb. Wstępnie założenia ww. przedsięwzięcia zostały przyjęte przez kierownictwo Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zakłada się, że program ten przewidziany do realizacji od 1 stycznia 2014 r. nakierowany będzie na udzielanie pomocy ze środków finansowych budżetu państwa w ramach zasady de minimis zgodnej z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy *de minimis* w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L 337 z 21.12.2007, str. 35). Należy zaznaczyć, iż pomoc ta jest ograniczona kwotowo i będzie wchodziła w skład sześciomiesięcznego katalogu działań, które mogą być dofinansowane w ten sam sposób. Ostatecznie to rolnik będzie decydował o tym jakie działania w jego gospodarstwie mają charakter priorytetowy i wymagają wsparcia finansowego.

Ponadto, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi poszukuje innych form wsparcia finansowego wapnowania gleb. W ramach procesu publicznych konsultacji przepisów prawnych dot. pomocy publicznej tj. rozporządzenia Komisji (WF) nr 1857/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw zgłoszono potrzebę wprowadzenia do tych przepisów nowej formy wsparcia pt. „Pomoc na rzecz wsparcia wapnowania gleb”.

Opracowanie: KRIR

Stanowisko resortu rolnictwa

Cięcie płatności bezpośrednich na 2013 r.

W związku z propozycją Komisji Europejskiej dotyczącą obciążenia płatności bezpośrednich o 5% w 2013 r., Krajowa Rada Izb Rolniczych skierowała pismo do MRiRW wraz z komunikatem Copa-Cogeca krytykującym te plany, w pełni popierając ten komunikat i zwracając się z prośbą o opinię resortu rolnictwa w tej sprawie i informację na temat podjętych działań w tym kierunku.

W odpowiedzi, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi przekazało informację, iż w celu zapewnienia zgodności wydatków na Wspólną Politykę Rolną z rocznymi limitami określonymi w Wieloletnich Ramach Finansowych, w rozporządzeniu Rady (WE) nr 73/2009 ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego dla rolników w ramach Wspólnej Polityki Rolnej, określono, że w przypadku, gdy prognozy na finansowanie płatności bezpośrednich i wydatków związanych z interwencją rynkową są większe niż roczne limity wydatków określone w Wieloletnich Ramach Finansowych, należy dostosować poziom płatności bezpośrednich.

Wstępne szacunki Komisji Europejskiej dotyczące wysokości płat-

ności bezpośrednich i wydatków związanych z interwencją rynkową na 2013 r. są większe niż limit wydatków na 2014 r. przewidziany w Wieloletnich Ramach Finansowych 2014-2020, określonych na posiedzeniu Rady Europejskiej w dniach 7-8 lutego 2013 r. W związku z tym, KE zgłosiła potrzebę zmniejszenia płatności bezpośrednich dla roku kalendarzowego 2013 o kwotę 1 471,4 mln euro.

KE zaproponowała współczynnik korygujący na poziomie 4,981759% dla płatności bezpośrednich, które mają być przyznane rolnikom w odniesieniu do wniosków o przyznanie pomocy złożonych w roku kalendarzowym 2013, dla kwot przekraczających 5000 euro. Zaproponowana przez KE korekta finansowa może dotyczyć w Polsce około 4,26% wszystkich beneficjentów płatności bezpośrednich. Ponadto, KE jest zobowiązana do przedłożenia ewentualnej korekty współczynnika w październiku 2013 r., wliczonego na podstawie aktualizacji prognoz wydatków państw członkowskich. Rada może dostosować współczynnik korygujący do dnia 1 grudnia 2013 r.

Opracowanie: KRIR

Działanie samorządu rolniczego i Związku Województw RP

W dniu 19 lutego br. w Białowieży Krajowa Rada Izb Rolniczych podpisała porozumienie ze Związkiem Województw Rzeczypospolitej Polskiej, którego celem jest rozwijanie współpracy oraz podejmowanie wspólnych działań konsultacyjno-doradczo-opiniotwórczych. Głównymi kierunkami porozumienia jest wypracowanie wspólnego stanowiska w sprawie rozwoju rolnictwa lokalnego i żywności naturalnej, tradycyjnej oraz wspólne działania dotyczące rozwoju rynku lokalnej żywności, naturalnej, tradycyjnej.

Na mocy tego porozumienia, w dniu 6 maja br. wystosowano pismo do posła na Sejm RP **Doroty Niedzieli**, przewodniczącej Podkomisji nadzwyczajnej do spraw zmian legislacyjnych dotyczących sprzedaży bezpośredniej produk-

tów rolnych o włączenie w prace podkomisji KRIR i ZW RP, a także do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi **Stanisława Kalemby** o włączenie w prace zespołu pracującego w resorcie rolnictwa, a dotyczącego wypracowania stanowiska w sprawie rolnictwa lokalnego i żywności naturalnej, tradycyjnej oraz wspólne działania dotyczące rozwoju rynku lokalnej żywności, naturalnej, tradycyjnej.

Opracowanie: KRIR

W związku z wnioskiem Krajowej Rady Izb Rolniczych oraz zgłaszanymi przez izby rolnicze krytycznymi uwagami, dotyczącymi zmian w zasadach programu rolnośrodowiskowego, (wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z 13.03.2013 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Program rolnośrodowiskowy” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007-2013), a także w nawiązaniu do dyskusji prowadzonych w czasie posiedzenia sejmowej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Zarząd KRIR ponownie przedstawił Ministrowi Rolnictwa i Rozwoju Wsi stanowisko samorządu rolniczego w sprawie ograniczenia wariantów sadowniczych rolnictwa ekologicznego.

Przyjęte w rozporządzeniu zmiany, mające na celu ograniczenie nieprawidłowego wydatkowania środków przez niektórych beneficjentów programu, pomimo słusznego celu, nie są akceptowane przez samorząd rolniczy. Nie można stosować odpowiedzialności zbiorowej bez szcze-

Ponowne stanowisko KRIR

Zmiany w programie rolnośrodowiskowym?

gółowej analizie skutków wprowadzonych decyzji dla większości rolników oraz całego sektora rolnictwa ekologicznego.

Rozporządzenie pozbawia rolników-sadowników prowadzących produkcję metodami ekologicznymi (korzystających ze środków pakietu 2) dopłat rolnośrodowiskowych do plantacji zakładanych na nowych działkach. Uniemożliwia to prowadzenie racjonalnej gospodarki w sadzie ekologicznym.

Zasadniczym problemem jest brak możliwości długofalowego planowania produkcji i rozwoju gospodarstw z powodu wprowadzania częstych zmian zasad przyznawania płatności w ramach działań rolnośrodowiskowych.

Ograniczenie dopłat skutkować może likwidacją ekologicznej produkcji sadowniczej, przegraną walką konkurencyjną z innymi producentami światowymi korzystającymi z różnych form wsparcia, zniweczeniem wysiłku inwestycyjnego rodzącej się bazy przetwórczej owoców ekologicznych, likwidacją ekologicznego szkółkarstwa oraz brakiem możliwości odbudowy istniejącej bazy surowcowej.

W związku z tym, samorząd rolniczy zwrócił się z prośbą do MRiRW o wprowadzenie takich zasad wsparcia działalności gospodarstw, które kierowane będą do tych rzeczywiście prowadzących produkcję ekologiczną.

Opracowanie: KRIR

Wniosek do Ministerstwa Środowiska

Proponowane zmiany w okresach polowań na zwierzęta łowne

Do Krajowej Rady Izb Rolniczych, a także do Izb Rolniczych w całej Polsce napływają sygnały o ciągle wzrastających szkodach wyrządzanych przez zwierzęta łowne. Między innymi dotkliwie szkody wyrządzają jelenie i dzikie gęsi. W związku z tym Zarząd KRIR, popierając wniosek Śląskiej Izby Rolniczej, zwrócił się do Ministra Środowiska o wprowadzenie zmian w rozporządzeniu z dnia 16.03.2005 r. w sprawie określenia okresów polowań na zwierzęta łowne (Dz. U. 2005.48.459 z późn. zm.) polegających na wydłużeniu okresów polowań na roczne łanie oraz gęsi.

Według oceny samorządu rolniczego, proponowane zmiany w ww. rozporządzeniu, po konsultacji ze środowiskami myśliwymi mogą szybko i skutecznie doprowadzić do zmniejszenia szkód wyrządzanych przez te gatunki w uprawach i zasiwach oraz w lasach, a także będą wpływać na zmniejszenie obciążenia kół łowieckich z tytułu odszkodowań (dotyczy szkód wyrządzanych przez jelenie).

Dotychczas obowiązujący sezon polowań na jelenie uniemożliwia odstrzał tych zwierząt

w okresie wegetacji upraw, a tym samym powoduje skokowy wzrost szkód w uprawach i płodach rolnych. Z punktu widzenia biologii gatunku, wprowadzenie czwartej kategorii jeleni (obok byków, łan i cieląt) jest bardzo korzystne ze względu na to, że łanie będące w drugim roku życia są sztukami jeszcze jałowymi a ich rozpoznanie nie stanowi dla przeciętnego myśliwego problemu. Zapobieganie szkodom w okresie lata polega na wypłaszaniu jeleni z upraw rolnych, co jest metodą mało skuteczną. Równocześnie należy zauważyć, że ewentualne wydłużenie sezonu odstrzału na łanie jest zdecydowanie niekorzystne ze względu na okres laktacji we wrześniu i stosunkowo mocno rozwinięty płód w styczniu. Rozwiązania takie od lat stosowane są w Austrii i w Niemczech i są bardzo pozytywnie oceniane zarówno przez rolników, jak i myśliwych.

Dzikie gęsi, których populacja z roku na rok rośnie, są kolejnym gatunkiem, który stwarza coraz więcej problemów rolnikom. Potężne stada tych ptaków, liczące często od kilkuset do kilku tysięcy sztuk, wyrządzają coraz bardziej dotkliwie

szkody w oziminach, wyjadając je oraz wydeptując. Ponadto, dzikie gęsi ustawowo należą do gatunków, za które nie płaci się odszkodowań za szkody przez nie wyrządzone. Okres gniazdowania odchodu młodych przypada na wczesne miesiące wiosenne i dlatego też przyspieszenie sezonu polowań jest w pełni uzasadnione. Z kolei jesienią i zimą przybywają do naszego kraju gęsi ze wschodu naszego kontynentu (głównie gęś zbożowa), zimując na zbiornikach retencyjnych oraz rozlewiskach rzek, które to akweny najczęściej objęte są ochroną rezerwatową, uniemożliwiająca zarówno płoszenie, jak i wykonywanie polowań.

Zarząd KRIR przedstawił i szczegółowo uzasadnił wnioski w tej sprawie Ministrowi Środowiska. Uwzględniają one zarówno dobra przyrody, jak i potrzeby gospodarce, a wynikają z konieczności ochrony pól uprawnych przed szkodami powodowanymi przez zwierzęta łowne, które w niektórych przypadkach są tak duże, że stawiają pod znakiem zapytania celowość prowadzenia działalności rolniczej.

Opracowanie: KRIR

Fot. Biuro prasowe RP RP

Forum Debaty Publicznej w Belwederze

„Organizacja polskiego łowiectwa”

Na zaproszenie Prezydenta RP **Bronisława Komorowskiego**, Prezes KRIR **Wiktor Szmulewicz** wziął udział w debacie pt. „Organizacja polskiego łowiectwa – historia i dzień dzisiejszy. Jaka przyszłość?”, która odbyła się 18 marca br. w Belwederze. Gospodarzami debaty byli Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski, obecny na konferencji był także **Dariusz Motkiewicz**, minister w Kancelarii Prezydenta RP, i **Tomasz Konarski**, prezes Klubu Świętego Huberta, który odpowiedzialny był za stronę merytoryczną spotkania.

Podczas pierwszej części debaty wygłoszono sześć przemówień, dotyczących tematyki historii i stanu obecnego łowiectwa w Polsce oraz w innych krajach Europy.

W drugiej części głos zabrał Prezydent RP Bronisław Komorowski i podsumowując

oficjalną część debaty zachęcił do formułowania odważnych propozycji zmian ustawy „Prawa łowieckiego” i czerpania z sąsiedzkich wzorców.

Prezes KRIR Wiktor Szmulewicz zwrócił uwagę na trudną współpracę, a często nawet jej brak, pomiędzy kołami łowieckimi a rolnikami. Poruszył kwestię rozszerzenia członkostwa w kołach łowieckich o rolników, którzy są właścicielami terenów dzierżawionych na rzecz okręgów łowieckich. Prezes KRIR przedstawił stanowisko, iż pomimo konstytucyjnego zagwarantowania nienaruszalności własności, ziemia rolników, na mocy przepisów ustawy „Prawo łowieckie”, wykorzystywana jest przez koła łowieckie bez zgody właścicieli gruntów rolnych.

Opracowanie: KRIR

Konferencja w Zachodniopomorskiem

Metodyka, przepisy

W dniu 4 kwietnia br. w sali plenarnej Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego odbyła się konferencja pt.: „Szkody łowieckie – narastający problem zachodniopomorskich rolników”. Wzięli w niej udział przedstawiciele ZIR, reprezentanci organizacji rolniczych, łowieckich, samorządów, rolnicy oraz właściciele i dzierżawcy terenów rolnych i leśnych w naszym regionie.

Na początku przedstawiono metodykę szacowania szkód łowieckich oraz przepisy, które regulują postępowanie w przypadku wystąpienia szkód spowodowanych przez zwierzę łowną. Omówiono m.in. podział odpowiedzialności przy prowadzeniu ewidencji szkód, terminach, w których należy zgłosić szkody oraz kiedy odbywa się szacowanie i kto jest przy nim obecny.

W czasie dyskusji wypowiadali się zarówno rolnicy, u których wystąpiły straty w upra-

wach, biorący udział w pracach komisji szacujących szkody, jak i przedstawiciele doradztwa i organizacji zrzeszających producentów rolnych.

Poruszono również problem osób wytypowanych przez Koła Łowieckie do zgłaszania i szacowania szkód (nie w każdej gminie takie osoby zostały wyznaczone) oraz kompetencji osób szacujących szkody – brak wiedzy rolniczej przekłada się na zaniżone szacowanie szkód.

Spotkanie podsumował prezes ZIR **Julian Sierpiński**. Zauważył, że stanowiska wszystkich stron są jasne, problemy zostały szczegółowo omówione, a skutkiem dzisiejszego spotkania powinny być konkretne zmiany.

Opracowanie KRIR
Źródło: ZIR

Zwrot podatku akcyzowego

Prezydent RP Bronisław Komorowski 24 kwietnia br. podpisał ustawę o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej.

Sejm w dniu 8 marca 2013 r., z przedłożenia rządowego, uchwalił ustawę o zmianie ustawy o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego, wykorzystywanego do produkcji rolnej (druk sejmowy nr 1067).

W głosowaniu podczas trzeciego czytania w Sejmie RP udział wzięło 449 posłów, 448 głosowało za przyjęciem ustawy, 1 osoba głosowała przeciw, nikt nie wstrzymał się od głosu. Senat po rozpatrzeniu ustawy na posiedzeniu w dniu 4 kwietnia 2013 r. przyjął ustawę bez poprawek.

Przedłożona ustawa wprowadza zmiany do ustawy z dnia 10 marca 2006 r. o zwrocie podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produkcji rolnej (Dz. U. Nr 52, poz. 379, z późn. zm.). Celem przedłożonej nowelizacji jest wpro-

wadzenie przepisu umożliwiającego zwrot podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego producentom rolnym w przypadku zmian oznaczeń kodów CN oleju napędowego w Nomenklaturze Scalonej wymienionych w ustawie, a także objęcie zwrotem podatku akcyzowego biopaliwa oznaczonego kodem CN 3824 90 91, wykorzystywanego do produkcji rolnej.

Druga zmiana polega na dodaniu do ustawy przepisu, który w założeniu zapobiegać ma dokonywaniu zwrotu podatku producentom rolnym prowadzącym działalność w formie spółek, które znajdują się w trudnej sytuacji ekonomicznej. Ostatnia zmiana wprowadzona w drodze przedmiotowej nowelizacji dotyczy zasad dokumentowania wydatków uprawniających do zwrotu podatku. Po wejściu w życie przepisu w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą kopie faktur stanowiących dowód zakupu oleju napędowego nie będą już wymagały potwierdzenia za zgodność przez organy administracji publicznej, a tym samym nie powstaną obowiązki uiszczania opłaty skarbowej.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Opracowanie: KRIR

Krajowa Rada Izb Rolniczych
zaprasza na

Piknik „Polskie Ryby”

który odbędzie się w dniu **15 czerwca 2013**

w godz. 11.00 – 18.00

podczas Pikniku „Poznaj dobrą żywność”

w ogrodach Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego

Warszawa, ul. Nowoursynowska 166

W programie:

- promocja ryb i przetworów rybnych – ich właściwości w codziennej diecie
- bezpłatna degustacja przetworów rybnych
- stoiska wystawców, producentów oraz rękodziela
- konkursy z nagrodami dla dzieci i dorosłych
- występy zespołów artystycznych

Projekt sfinansowany z Funduszu Promocji Ryb

Resort rolnictwa odpowiedział na pismo prezesa KRIR skierowane do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi 5 kwietnia br. w sprawie afer mięsnych i zaistniałych w ostatnim czasie przypadków wykrytych nieprawidłowości w zakładach przetwórstwa mięsnego.

Działania resortu rolnictwa dotyczące afer mięsnych

Ministerstwo poinformowało, iż ze względu na rozległość zadań realizowanych przez Inspekcję Weterynaryjną w zakresie ochrony zdrowia zwierząt, jak i bezpieczeństwa produktów pochodzenia zwierzęcego, przewidziana została w przepisach regulujących organizację Inspekcji Weterynaryjnej tj. obecnie obowiązującej ustawie z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2010, Nr 112, poz. 744 z późn. zm.), jak również poprzedzającej ją ustawie z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1997 r. Nr 60, poz. 369 z późn. zm.) możliwość wyznaczania lekarzy weterynarii wolnej praktyki oraz osób niebędących lekarzami weterynarii odpowiednio do wykonywania niektórych zadań Inspekcji lub czynności pomocniczych, jeżeli powiatowy lekarz weterynarii z przyczyn finansowych lub organizacyjnych nie jest w stanie ich wykonywać przy pomocy osób zatrudnionych w powiatowym inspektoracie weterynarii.

Katalog czynności, do których mogą być wyznaczeni lekarze weterynarii wolnej praktyki jest bardzo obszerny i obejmuje zadania związane z zapobieganiem i zwalczaniem chorób zakaźnych zwierząt, jak i nadzorem nad działalnością przedsiębiorstw zajmujących się produkcją produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Z informacji przekazanych przez Głównego Lekarza Weterynarii wynika, że w 2012 r., do wykonywania zadań związanych wyłącznie ze sprawowaniem nadzoru nad ubojem zwierząt rzeźnych oraz badaniem przedubojowym zwierząt i poubojowym mięsa, zostało wyznaczonych 3372 lekarzy weterynarii.

Mając na uwadze pojawiające się w ostatnim czasie doniesienia w mediach w sprawie incydentów w branży mięsnej, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz podległe mu jednostki wzmocniły działania mające na celu eliminowanie niepożądanych zjawisk w tym zakresie.

Zgodnie z postulatami programu „Zero tolerancji”, w dniu 5 kwietnia 2013 r. Główny Lekarz Weterynarii zapowiedział m.in.:

1) ściśle przestrzeganie prawa oraz reguł przez każdego urzędującego lekarza weterynarii. Każdy przejaw niedopełnienia obowiązku, będzie przedmiotem postępowania dyscyplinarnego z nałożeniem kar przewidzianych dla służby cywilnej, łącznie z wydaleniem ze służby, a w przypadku lekarzy weterynarii prywatnie praktykujących odbierane będzie wyznaczenie oraz kierowane wnioski do policji o ściganie oraz

2) rotacyjne wyznaczanie do kontroli lekarzy weterynarii w poszczególnych przedsiębiorstwach – „nowe spojrzenie” w celu wyeliminowania rutyny w działaniach.

Natomiast, w związku z poruszoną w piśmie prezesa KRIR problemem braku implementacji przepisów rozporządzenia Rady (WE) 1099/2009 z dnia 24 września 2009 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas ich uśmiercania (Dz. U. UE L 303 z 18.11.2009, str. 1) dotyczących tzw. uboju z konieczności, resort rolnictwa zaznaczył, iż rozporządzenia Unii Europejskiej w zakresie przepisów technicznych są stosowane wprost i nie wymagają implementacji. W przedmiotowym rozporządzeniu nie zdefiniowano pojęcia „ubój z konieczności”. Natomiast w rozdziale IV tego rozporządzenia, „Zmniejszanie Liczebności i Uśmiercanie z Konieczności” w art. 19 postanawia się, że „W przypadku uśmiercania z konieczności posiadacz danych zwierząt podejmuje wszelkie konieczne działania, aby jak najszybciej uśmiercić zwierzę”. Należy podkreślić, że zgodnie z definicją określoną w art. 2 lit d) „uśmiercanie zwierząt” dotyczy zwierząt rannych lub chorych, jeżeli choroba lub zranienie wiążą się z silnym bólem lub cierpieniem, które są niemożliwe do złagodzenia w żaden inny sposób. Ponadto zgodnie z art. 1 ust. 2 rozdziału I rozporządzenia Rady (WE) 1099/2009 w przypadku uśmiercania z konieczności poza rzeźnią lub w sytuacjach, w których zastosowanie się do przepisów rozdziału II, III, i IV rozporządzenia spowodowałyby natychmiastowe i poważne zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa ludzi, stosuje się jedynie przepisy art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 19 tego rozporządzenia.

Opracowanie: KRIR

80 mln euro do zwrotu przez Polskę do budżetu UE

Komisja Europejska, w ramach tzw. procedury rozliczenia rachunków, wystąpiła do państw członkowskich o zwrot nienależnie wypłaconych kwot z funduszy unijnej polityki rolnej w łącznej wysokości 230 mln euro. Ponieważ jednak niektóre z tych kwot zostały już odzyskane od państw członkowskich, skutki finansowe dzisiejszej decyzji wyniosą około 227 mln euro. Pieniądze te powrócą do budżetu UE z powodu nieprzebrzegania przepisów UE lub zastosowania nieodpowiednich procedur kontroli w zakresie wydatków na rolnictwo.

Państwa członkowskie są odpowiedzialne za wypłacanie kwot pomocy i kontrolę wydatków w ramach Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), natomiast Komisja ma obowiązek czuwać nad prawidłowym wykorzystaniem środków przez państwa członkowskie.

Główne korekty finansowe

Na mocy ostatniej decyzji odzyskane zostaną środki finansowe od 14 państw członkowskich: Belgii, Czech, Niemiec, Irlandii, Grecji, Hiszpanii, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Portugalii, Słowenii, Słowacji oraz Wielkiej Brytanii. Najistotniejsze korekty indywidualne dotyczą:

- kwoty 83,6 mln euro, którą obciążona została Grecja ze względu na niezgodne z przepisami obniżenie wymogu minimalnej wielkości plonu dla suszonych winogron;

- kwoty 79,9 mln euro, którą obciążona została Polska ze względu na niedociągnięcia w kontrolach wstępnych wniosków i zatwierdzaniu planów operacyjnych w przypadku środków dla gospodarstw niskotowarowych;

- kwoty 24,0 mln euro (efekt finansowy: 23,9 mln euro), którą obciążona została Grecja ze względu na niedociągnięcia w rejestrach

stad i kontrolach na miejscu w odniesieniu do premii zwierzęcych;

- kwoty 10,3 mln euro, którą obciążona została Wielka Brytania ze względu na niedociągnięcia w identyfikacji zwierząt oraz w kontrolach na miejscu w odniesieniu do premii zwierzęcych.

Zapowiedziana przez Komisję Europejską kara dla Polski w wysokości 79,9 mln euro dotyczy wspierania gospodarstw niskotowarowych w ramach Planu Rozwoju Obszarów Wiejskich 2004–2006.

Resort rolnictwa poinformował, że Polska realizowała ten program zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej. Ze wsparcia mogły korzystać gospodarstwa rolne, których dochód roczny nie przekraczał 4800 euro.

Rozdysponowanie pieniędzy w ramach działania „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych” odbywało się na podstawie trzech aktów prawnych przyjętych w latach 2004–2006:

- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 2004 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie gospodarstw niskotowarowych objętej planem Rozwoju Obszarów Wiejskich,

- rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 13 stycznia 2005 r. w sprawie wzoru wniosku

o pomoc finansową na działanie wspierania gospodarstw niskotowarowych,

- rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18 maja 2005 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na wspieranie gospodarstw niskotowarowych objętej planem rozwoju obszarów wiejskich.

W oparciu o te przepisy, w dwóch terminach – od 1 lutego do 22 marca 2005 roku oraz od 6 do 16 listopada 2006 roku, przyjmowane były wnioski wraz z planami rozwoju gospodarstwa. Wsparcie finansowe, w wysokości 1250 euro rocznie, przyznawane było na okres nie dłuższy niż 5 lat.

W 2007 roku zakończyła się weryfikacja wniosków łącznie z biznesplanami oraz zostały wydane ostatnie decyzje o przyznaniu wsparcia. W związku z tym, ostatnie środki zostały wypłacone w 2012 r. z budżetu PROW 2007–2013, jako zobowiązanie PROW 2004–2006. Kontrole realizacji biznesplanów prowadzone były przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa po trzech latach od przyznania pomocy. Kontrole te odbywały się w oparciu o przepisy ustanowione w latach 2004–2006. W przypadku stwierdzenia ich naruszenia, wydawane były decyzje administracyjne o zaprzestaniu wsparcia lub zwrocie nienależnych środków.

Polska odwoła się od decyzji wykonawczej Komisji do Sądu Unii Europejskiej (sąd pierwszej instancji). Zapowiadana kara, 10 proc. przyznanych środków, jest w opinii MRiRW, zbyt wysoka w odniesieniu do wskazanych przez audytorów Komisji Europejskiej nieprawidłowości. W Polsce został zrealizowany, stawiany w przepisach unijnych cel, wdrażania działania „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych”.

Opracowanie: KRIR

Przepisy przejściowe dla płatności z UE na 2014 r. w związku z nową WPR

Komisja Europejska opublikowała w dniu 18 kwietnia 2013 roku projekt rozporządzenia ustanawiający niektóre przepisy przejściowe dotyczące Wspólnej Polityki Rolnej w roku 2014 (COM[2013] 226 final). Przepisy przejściowe mają umożliwić sprawne dostosowanie dotychczasowych rozwiązań

w zakresie płatności bezpośrednich, wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez EFRROW, wspólnej organizacji rynków rolnych oraz monitorowania i kontroli WPR do nowych warunków i zapewnienie ciągłości różnych form wsparcia w ramach polityki rolnej UE w 2014 roku. Są one konieczne z uwagi na nie zakończony jes-

zcze proces międzyinstytucjonalnych negocjacji zarówno projektu rozporządzenia Wieloletnich Ram Finansowych, jak i pakietu rozporządzeń dla WPR na lata 2014–2020.

Zachęcamy do zapoznania się z propozycją Komisji Europejskiej dotyczącą rozwiązań przejściowych w 2014 roku – więcej na www.krir.pl. Projekt jest obecnie przedmiotem analiz i konsultacji resortu rolnictwa, co do pożądanego dla Polski rozwiązania.

Opracowanie: KRIR

Do Biura KRIR wpłynęły do konsultacji następujące projekty:

- Projekt rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości środków finansowych przeznaczonych na wypłatę dopłaty krajowej na rok szkolny 2013/2014;
- Projekt rozporządzenia Rady Ministrów zmieniającego rozporządzenie w sprawie realizacji niektórych zadań ARiMR, założeń dotyczących wykorzystania środków pochodzących ze spłat mikropożyczek udzielonych w ramach komponentu A programu Aktywizacji Obszarów Wiejskich;
- Projekt rozporządzenia MRiRW w sprawie listy gatunków roślin warzywnych i sadowniczych, dla których przeprowadza się badania WGO;
- Projekt rozporządzenia MRiRW zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad gospodarki finansowej Agencji Nieruchomości Rolnych (ANR) oraz gospodarki finansowej Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa (ZWRSP);
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób

- fizycznych oraz ustawy o swobodzie działalności gospodarczej;
- Projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa wraz z uzasadnieniem;
- Projekt rozporządzenia MRiRW w sprawie szczegółowych warunków i sposobu przeprowadzania ochronnych szczepień lisów wolno żyjących przeciwko wściekliznie;
- Projekt rozporządzenia MRiRW w sprawie terminów składania wniosku o wpis odmiany do krajowego rejestru;
- Projekt rozporządzenia delegowanego w sprawie wprowadzenia określenia jakościowego stosowanego fakultatywnie „z mojego gospodarstwa”;
- Projekt rozporządzenia MRiRW w sprawie rodzajów roślin objętych płatnością uzupełniającą oraz szczegółowych warunków i trybu przyznawania płatności w ramach systemów wsparcia bezpośredniego.

Opracowanie: KRIR

24.04.2013 – Senat RP, rozpatrzenie wniosków zgłoszonych na 32. posiedzeniu Senatu do ustawy o zmianie ustawy o organizacji rynku rybnego

08.05.2013 – Sejm RP,

- informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o udziale w pracach Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa w kwietniu 2013 r.;
- rozpatrzenie odpowiedzi Ministra Zdrowia na dezyderat nr 15 w sprawie propozycji
- zmian dyrektywy 2001/37/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5.06.2001 r. dotyczącej wyrobów tytoniowych i ich wpływu na sektor tytoniowy w Polsce.

09.05.2013 – Sejm RP,

- informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na temat decyzji Komisji Europejskiej w sprawie zwrotu 79,9 mln euro z funduszy na rozwój obszarów wiejskich za niewystarczające kontrole wniosków z lat 2004-2006 w ramach działania „Wspieranie gospodarstw niskotowarowych”;
- Informacja Ministrów: Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Finansów o podatkach w rolnictwie i planowanych zmianach, w tym: podatku VAT; podatku dochodowego; możliwości zwiększenia limitu zwrotu podatku akcyzowego zawartego w cenie oleju napędowego wykorzystywanego do produk-

Z prac sejmowej i senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

- cji rolnej; zasad kwalifikowalności podatku VAT w inwestycjach agroturystycznych;
 - informacja Ministrów: Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Zdrowia o ubezpieczeniu zdrowotnym rolników;
 - informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o realizacji ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych oraz innych działaniach promocyjnych;
 - informacja Ministrów: Gospodarki oraz Spraw Zagranicznych o działaniach promocyjnych i informacyjnych oraz o wsparciu polskich eksporterów i importerów produktów rolno-spożywczych przez ambasady;
 - informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie możliwych programów wsparcia i promocji rozwoju uprawy lnu i konopi włóknistych.
- 14.05.2013** – Senat RP,
- informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na temat wyników pracy Rady Ministrów UE ds. Rolnictwa i Rybołówstwa 18-19 marca i w kwietniu 2013 r.;
 - Informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na temat stano-

- wiska Parlamentu Europejskiego w sprawie wspólnej polityki rolnej 2014-2020;
- informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o wstępnych założeniach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014-2020.

22.05.2013 – Senat RP

- informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi na temat stanu negocjacji systemu kwotowania produkcji cukru;
- informacja Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Ministra Skarbu Państwa o prywatyzacji Krajowej Spółki Cukrowej.

23.05.2013 – Sejm RP

- pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o nasiennictwie (druk nr 1251);
- informacja Ministrów: Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Skarbu Państwa o prywatyzacji w przemyśle rolno-spożywczym i w rolnictwie;
- informacja Ministra Skarbu Państwa o aktualnym stanie prywatyzacji Przedsiębiorstwa Przemysłu Ziarnianczanego „Trzemeszno” Sp. z o.o.

Opracowanie: KRIR

Średnia cena gruntów rolnych w I kwartale 2013 r. wyniosła 18 835 zł za 1 ha i była wyższa od uzyskanej w I kwartale 2012 r. o 1444 zł, czyli o 8,3%. Natomiast w porównaniu do IV kw. 2012 r. nastąpił spadek średniej ceny o 1399 zł, czyli o 6,9%.

Powodem tego spadku był m.in. duży udział w sprzedaży gruntów w województwach, gdzie odnotowano stosunkowo niskie ceny. Dowodem na to jest chociażby sytuacja w województwach zachodniopomorskim, warmińsko-mazurskim i podlaskim, gdzie w I kwartale br. łącznie sprzedano 9400 hektarów (na 26 tys. w całej Polsce) średnio po ok. 16 tys. zł za 1 ha. Ponadto w pierwszych trzech miesiącach br. Agencja sprzedała więcej działek o małym areale niż w IV kwartale ub. r., których nabywcami byli właściciele mniejszych gospodarstw. W takich przypadkach ceny za 1 ha są z reguły niższe. W I kwartale br. 90% umów sprzedaży stanowiły działki o powierzchni do 10 ha. A w grupie nieruchomości od 1 ha do 10 ha ceny gruntów były najniższe i osiągnęły poziom niewiele ponad 17 tys. za 1 ha. Tymczasem w przedziale powyżej 300

Stabilne ceny państwowej ziemi

ha, gdzie ceny są najwyższe (prawie 22 tys. zł za 1 ha), w 12 województwach nie odnotowano żadnej transakcji.

Cena gruntów za I kwartał br. została określona na podstawie ponad 3 tys. umów sprzedaży zawartych w tym okresie i sprzedanych ponad 26 tys. ha gruntów. Najwyższe ceny za 1 ha uzyskano w województwach: śląskim (29,7 tys. zł), wielkopolskim (26,8 tys. zł) i kujawsko-pomorskim (22,5 tys. zł), a najniższe w województwach: lubelskim (11,5 tys. zł), łódzkim (12,0 tys. zł) i podkarpackim (12,8 tys. zł). Najwyższe średnie ceny uzyskiwano w grupie obszarowej dla nieruchomości 300 ha i więcej – ok. 21,8 tys. zł za 1 ha, najniższe zaś w grupie obszarowej od 1 do 10 ha – ok. 17,1 tys. zł za 1 ha.

W I kwartale br. Agencja sprzedała ponad 26 tys. ha. Wynik ten jest wyższy od sprzedaży uzyskiwanej w analogicznym okresie w dwóch ostatnich latach: 2011 r. – 22,5 tys. ha, 2012 r. – 22,2 tys. ha. W ciągu 3 miesięcy br. roku najwięcej gruntów sprzedały oddziały terenowe ANR w: Olsztynie (wraz z Filią w Suwałkach) – prawie 5,8 tys. ha,

Szczecinie (wraz z Filią w Koszalinie) – ponad 3,6 tys. ha, oraz Wrocławiu – prawie 3,5 tys. ha.

W tym okresie zawarto ponad 3 tys. umów. Najwięcej dotyczyło powierzchni od 1 ha do 10 ha – 1290 oraz powierzchni do 1 ha – 1194. Najmniej transakcji dotyczyło powierzchni powyżej 300 ha – 5 umów. Warto odnotować, że w dziewięciu województwach: lubelskim, łódzkim, małopolskim, mazowieckim, opolskim, podkarpackim, podlaskim, śląskim i świętokrzyskim nie było żadnych transakcji na powierzchnię powyżej 100 ha.

Dobry wynik sprzedaży państwowych gruntów uzyskany w pierwszych miesiącach roku jest efektem prowadzonej polityki Agencji, która nastawiona jest na trwałe zagospodarowanie nieruchomości ZWRSP poprzez sprzedaż z korzyścią dla gospodarstw rodzinnych. Sprzedaż ta odbywa się głównie na przetargach ograniczonych. W 2012 roku jednostki ANR przeprowadziły ponad 4400 przetargów ograniczonych na sprzedaż nieruchomości z Zasobu WRSP. W porównaniu do trzech ostatnich lat jest to pięciokrotny wzrost liczby tych

przetargów. W tym roku proces ten jest kontynuowany. W pierwszym kwartale br. Agencja zorganizowała już ponad 700 przetargów ograniczonych, czyli niewiele mniej niż w całym 2011 roku, w którym odbyło się ich 798. Warto odnotować, że skuteczność przetargów ograniczonych jest zdecydowanie wyższa niż przetargów nieograniczonych. W 2012 roku skuteczność przetargów ograniczonych na sprzedaż mierzona liczbą przetargów rozstrzygniętych do przetargów odbytych wyniosła 40%, zaś skuteczność przetargów mierzona powierzchnią rozstrzygniętych przetargów do zaofiarowanej powierzchni do sprzedaży wyniosła 56%. Natomiast średnia powierzchnia nieruchomości sprzedanych w przetargach ograniczonych wyniosła 10,6 ha i była taka sama, jak średnia powierzchnia nieruchomości rolnych sprzedanych w 2012 r.

Obecnie w Zasobie pozostaje niemal 1,8 mln ha, w tym prawie 1,3 mln ha jest w dzierżawie, 317 tys. ha znajduje się w innych formach nietrwałego rozdysponowania. Naj-

większe powierzchnie pozostające w Zasobie znajdują się na terenie województw: zachodniopomorskiego, wielkopolskiego, dolnośląskiego i warmińsko-mazurskiego. Warto zaznaczyć, że ze względu na to, że wśród gruntów Zasobu znajdują się takie, które z różnych przyczyn nie mogą zostać rozdysponowane „dyspozycyjny Zasób netto” można szacować na ok. 1 mln ha.

Agencja planuje w tym roku sprzedać 125 tys. ha, dlatego w swojej ofercie przygotowała ponad 200 tys. ha gruntów. Zachęca też rolników, aby korzystali z tej oferty, gdyż tylko do końca bieżącego roku nabywanie państwowej ziemi od Agencji może się odbywać na zasadach preferencyjnych. Polegają one na skorzystaniu rolników przy zakupie gruntów z możliwości rozłożenia przez ANR płatności na roczne lub półroczne raty z preferencyjnym oprocentowaniem w wysokości 2% rocznie, na okres 15 lat, przy wpłacie jedynie 10% ceny nieruchomości przed zawarciem umowy. Dodatkowo Agencja stosuje zabezpieczenie jedynie w formie hipoteki i weksla in blanco.

Biuro Rzecznika Prasowego

Zasiłek macierzyński z KRUS

W ubezpieczeniu społecznym rolników na różnych zasadach finansowych funkcjonują dwa rodzaje ubezpieczeń: emerytalno-rentowe oraz ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie. Na oba ubezpieczenia wymierzane są odrębne składki. Ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie rolników funkcjonuje bez dofinansowania z budżetu państwa.

Świadczenia finansowane z rolniczych składek

Składki od rolników na ubezpieczenie wypadkowe, chorobowe i macierzyńskie są podstawą działania samofinansującego się Funduszu Składkowego Ubezpieczenia Społecznego Rolników. Fundusz ten jest m.in. zobowiązany do zapewnienia wypłat ogółu krótkoterminowych świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników, jakimi są: zasiłki chorobowe, zasiłki macierzyńskie oraz jednorazowe odszkodowania za uszczerbek na zdrowiu wskutek wypadków przy pracy lub chorób zawodowych. W 2012 roku ze środków zadysponowanych przez FS m.in. wypłacono 32 341 zasiłków macierzyńskich.

Wysokość świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego kalkuluje Rada Ubezpieczenia Społecznego Rolników,

mając na względzie stan Funduszu Składkowego. Wyjątek od tej zasady stanowi wymierzanie zasiłku macierzyńskiego. Po nowelizacji art. 15 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, wprowadzonej od 1 stycznia 2009 r. poprzez artykuł 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008 r. Nr 237, poz. 1654), zasiłek ten odpowiada 4-krotności emerytury podstawowej. Po waloryzacji od 1 marca 2013 r. jego kwota to 3324,60 zł.

Osobom ubezpieczonym w trybie obowiązkowym zasiłek macierzyński przysługuje bez względu na okres podlegania ubezpieczeniu. W przypadku osób ubezpieczonych w trybie dobrowolnym, tj. na wniosek, zasiłek ten przysługuje, jeśli okres podlegania ubezpieczeniu wynosi co najmniej 1 rok bezpośrednio przed wystąpieniem zdarzenia uzasadniającego nabycie prawa do świad-

czeń z ubezpieczenia wypadkowego, chorobowego i macierzyńskiego. Do wymaganego rocznego okresu ubezpieczenia nie wlicza się okresów podlegania innemu ubezpieczeniu społecznemu, nawet gdy zainteresowany nie nabył prawa do analogicznego świadczenia z tego ubezpieczenia. Jeśli natomiast rodzice dziecka podlegają odrębnym ubezpieczeniom – jedno w ZUS, drugie w KRUS – pobranie zasiłku macierzyńskiego przez jednego małżonka z systemu powszechnego nie jest przeszkodą w uzyskaniu przez drugiego małżonka zasiłku macierzyńskiego z ubezpieczenia społecznego rolników.

Prawo do zasiłku macierzyńskiego ustala się na wniosek, złożony w jednostce KRUS właściwej dla osoby zainteresowanej (w oddziale regionalnym lub placówce terenowej) na druku KRUS SR-24. Do wniosku wymagany jest skrócony akt urodzenia dziecka albo zaświadczenie sądu stwierdzające wystąpienie do sądu o przysposobienie dziecka do jednego roku życia na wychowanie.

W przypadku samozatrudnionych rolników ubezpieczonych w KRUS, a także ich małżonków i domowników uczestniczących w prowadzeniu gospodarstwa rolnego lub domowego, sprawowanie rodzicielskiej opieki nad nowonarodzonym lub małym dzieckiem nie wyłącza

tych osób z ubezpieczenia społecznego rolników, ani z obowiązku opłacania składek.

Prognozowane zmiany

Zmiany w przepisach dotyczących świadczeń z tytułu macierzyństwa i sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem, które objęłyby również rolników, przewiduje kilka projektów ustaw przedłożonych sejmowej Komisji Polityki Społecznej i Rodziny. Rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 oraz ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (druk sejmowy 1075) dotyczy m.in. możliwości zatrudnienia niani, za którą opłacane byłyby składki na ubezpieczenie społeczne i ubezpieczenie zdrowotne ze środków budżetu państwa, przez osoby prowadzące działalność rolniczą.

W listopadzie ub.r. do Komisji Polityki Społecznej i Rodziny skierowano też rządowy projekt o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Druk sejmowy nr 939). W jego uzasadnieniu stwierdzono, że:¹

„Projekt zawiera również regulacje dotyczące objęcia ubezpieczeniem społecznym finansowanym ze środków publicznych osób wychowujących dzieci i ubezpieczonych w systemie rolniczym oraz w zakresie prawa do zasiłku macierzyńskiego przysługującego w związku z przysposobieniem dziecka. W art. 2 pkt 2 projektowanej ustawy (dodawane art. 16a–16c

w ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników) wskazano, że za rolnika lub domownika podlegającego ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, w związku z osobistym sprawowaniem opieki nad dzieckiem w wieku odpowiednio do lat 4 lub 18, i w okresie do 3 i odpowiednio do 6 lat, składka na to ubezpieczenie finansowana będzie z dotacji budżetu państwa do Funduszu Emerytalno-Rentowego, przeznaczonej na te składki od dnia zgłoszenia przez rolnika wniosku wraz z oświadczeniem o sprawowaniu przez te osoby osobistej opieki nad dzieckiem. Składka miesięczna za te osoby ma wynosić 10% emerytury podstawowej.

Jednocześnie z uwagi na specyfikę pracy w rolnictwie (prowadzenie cyklu produkcji roślinnej i zwierzęcej) odstąpiono w tym przypadku od wymogu zaniechania wykonywania pracy, ponieważ nie jest możliwe dokonanie przerwy w prowadzeniu działalności rolniczej w okresie sprawowania osobistej opieki nad dzieckiem. Wiązałoby się to bowiem z całkowitym zaprzestaniem prowadzenia działalności rolniczej (przekazaniem rodzinnego gospodarstwa rolnego i utratą statusu rolnika), pozbawieniem warsztatu pracy i źródła utrzymania dla całej rodziny (...).”

¹ źródło: <http://www.sejm.gov.pl/Sejm7.nsf/druk.xsp?nr=939>, s. 8–10, projekt ustawy po I. czytaniu w Komisji na posiedzeniu z 03.01.2013 r.

Oprac. KRUS

MOTTO

„...Czegóż potrzeba, aby Towarzystwo prosperowało? Na to odpowiadam: przede wszystkim znacznego współdziałania, gdyż od ilości członków zwiśla premia, a tylko wtenczas stanie się Towarzystwo popularnym, jeżeli będzie tanim. Potrzeba więc współdziałania szanownych obywateli i silnej wiary, że zdołamy przezwyciężyć trudności, które nie będą pozornymi, a następnie potrzeba administracji praktycznej i należyte uorganizowanej...”

**Henryk Krzywda-Kieszkowski
Współzałożyciel Towarzystwa**

Wzajemnych Ubezpieczeń od Ognia w Krakowie

Ubezpieczenia oparte na zasadzie wzajemności są stare jak świat. Ich istota polegająca na idei solidarnej pomocy: „jeden za wszystkich, wszyscy za jednego” nie straciła przez wieki na aktualności i obowiązuje po dziś dzień. Są na to dowody w postaci udziału w rynku ubezpieczeniowym, który w Finlandii wynosi około 80 proc., w Stanach Zjednoczonych 50 proc., a we Francji 40 proc.

Druga połowa XIX wieku, a więc czas gdy Polska była pod zaborami, przyniosła rozwój wzajemnościowej formy ubezpieczeń, która szczególnie popularność zyskała na terenie Królestwa Galicji i Lodomerii. Pionierem było powstałe w 1860

roku w Krakowie Towarzystwo Ubezpieczeń od Ognia „Florianka”, które 14 lat później przekształciło się w Krakowskie Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń. Pierwotna nazwa Towarzystwa nawiązywała do patrona strażaków św. Floriana. Poza Małopolską, również na Podolu, na Ukrainie i na Wołyniu, „Florianka” sprzedawała polisy zarówno majątkowe, ubezpieczające mienie przede wszystkim na wypadek pożaru, jak i na życie. Dzięki inwestowaniu Towarzystwa w przedsięwzięcia o charakterze prewencyjnym, niemal w każdej wsi, która „Florianka” ubezpieczała powstawały ochotnicze straże ogniowe.

W międzywojniu wzajemność ubezpieczeniowa w Polsce kwit-

Wzajemność ubezpieczeniowa

ła i stanowiła większość, bo aż 65 proc. krajowego rynku ubezpieczeń. Ponad 30 tuw-ów, spośród których Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych był największym ubezpieczycielem w II RP, obejmowało ofertą w zasadzie wszystkie dziedziny życia społecznego i gospodarczego. Członkami zrzeszonymi w Towarzystwach byli przedstawiciele różnych grup zawodowych, z których najliczniejszą stanowili lekarze i posiadacze pojazdów samochodowych.

Władze komunistycznej Polski dążąc do kontroli nad wszelkimi poczynaniami obywateli zniszczyły niezależne inicjatywy społeczne, w tym ubezpieczenia wzajemne, które zamarły na pół wieku. Renesans nastąpił na początku lat 90. minionego stulecia. Jako pierwsze pojawiło się Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW”, które z prawnego punktu widzenia jest połączeniem spółki akcyjnej, spółdzielni i stowarzyszenia. Lecz jego istotą jest to, że każdy ubezpieczony w „TUW” zostaje automatycznie jego członkiem.

Pierwszą polisę „TUW” wystawiło w marcu 1992 roku. Odwołując się do tradycji galicyjskiej „Florian-

ki”, jako swoje logo „TUW” przyjął stylizowany hełm strażacki.

Od początku działalności Towarzystwo nie konkurowało i nie konkuruje na rynku z komercyjnymi zakładami ubezpieczeń. Nie korzystało również z kredytów, ani z pomocy komercyjnego kapitału, co przyczyniło się do umacniania jego niezależności.

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” proponuje szeroki wachlarz ubezpieczeń od ryzyka majątkowego wszelkiego rodzaju: dla rolników, dla domu, dla firm, dla kierowców (łącznie z ubezpieczeniami obowiązkowymi). Ochroną „TUW” objęte są również jednostki samorządu terytorialnego, szkoły oraz gospodarstwa agroturystyczne. A wszystko w myśl zasady: „Ubezpieczajmy się u siebie”.

Ubezpieczeni zorganizowani są w wielotysięczne związki wzajemności członkowskiej, i ta forma samoorganizacji dominuje obecnie w „TUW”. Umożliwia ona kontrolę nad związkiem i gwarantuje podejmowanie kluczowych decyzji mających decydujący wpływ na jego działalność i rozwój. Reprezentanci największych związków desygnują swoich przedstawicieli do rady

nadzorczej Towarzystwa. Najwcześniej powstał największy dziś związek wzajemności członkowskiej „Galicia”, w którym są zrzeszeni członkowie „TUW” z województwa małopolskiego. W ten oto sposób zaowocowała siła tradycji w regionie, gdzie wzajemność ubezpieczeniowa była silnie zakorzeniona.

Tak jak 150 lat temu we „Floriance”, tak i teraz wśród ubezpieczonych członków „TUW” przeważają środowiska rolnicze, samorządowe, kościelne, a przedmiotem ubezpieczenia są przede wszystkim uprawy, majątek ruchomy i nieruchomy gospodarstw rolnych, majątek gmin, parafii oraz cywilna odpowiedzialność członków.

Towarzystwo Ubezpieczeń Wzajemnych „TUW” od lat jest liderem wśród polskich firm ubezpieczeniowych tego typu. Skupia blisko 1 100 000 członków, dysponuje 103 placówkami znajdującymi się we wszystkich województwach, a kapitał własny Towarzystwa wynosi 102 mln zł.

Zgodnie z wnioskiem przyjętym na ostatnim Posiedzeniu Krajowej Rady Izb Rolniczych, w związku z problemami, na jakie napotyka się producenci trzody chlewnej, prezes KRIR zwrócił się do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z prośbą o przedstawienie stanowiska w sprawie stosowania przepisów zawartych w rozporządzeniu w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. 2010.56.344).

Www.rozporządzeniu zostały częściowo zaimplementowane wytyczne dyrektywy Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającej minimalne normy ochrony trzody chlewnej. Zastąpiło ono rozporządzenie ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 2 września 2003 r. w sprawie minimalnych warunków utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt gospodarskich (Dz. U. 2003.167.1629).

Rolnicy modernizując swoje chlewnie w celu dostosowania ich do nowych wymagań związanych z dobrostaniem do roku 2012 konstruowali lub zaopatrywali się gotowe kojce (zarówno grupowe, jak i pojedyn-

cze) spełniające wymogi wymiarów i powierzchni określonych w rozporządzeniu dla poszczególnych grup technologicznych. Używane w nich wyposażenie przeznaczone do karmienia i pojenia montowane było zgodnie z art. § 7 rozporządzenia i stanowiło integralną część konstrukcji kojców spełniających wymogi dotyczące wymiarów określonych w § 24.

Z napływających do izb rolniczych sygnałów wynika, iż obecnie gospodarstwa prowadzące chów lub hodowlę trzody mogą mieć problemy w zakresie spełniania wymogów cross-compliance zarówno dla zwierząt utrzymywanych grupowo, a szczególnie dla loch w kojcach pojedynczych. Obawy gospodarstw zaj-

Problemy „klatkowe” polskich producentów trzody chlewnej

mujących się produkcją trzody związane są z wydaną instrukcją Głównego Inspektoratu Weterynarii skierowaną pośrednio do powiatowych lekarzy weterynarii oraz do pozostałych instytucji prowadzących kontrolę gospodarstw, ocenę pomieszczeń oraz sprzętu wykorzystywanego do obsługi trzody chlewnej w kontekście przestrzegania obowiązujących regulacji prawnych w zakresie dobrostanu zwierząt.

Jak wynika z „Instrukcji” bez względu na konstrukcję urządzeń do karmienia, jedynie koryto stanowiące zagłębienie w posadzce może być wliczone do powierzchni użytkowej kojców dla trzody chlewnej. Podkreślić należy, że stosowanie takiego rozwiązania byłoby w zasadzie sprzeczne z zapisem ust. 3 § 7 rozporządzenia, który mówi o tym, iż sprzęt przeznaczony do karmienia umieszcza się w taki sposób, aby zminimalizować możliwość zanieczyszczenia paszy.

Powołanie się przez GIW w „Instrukcji” na przepisy § 24 rozporządzenia i potraktowanie urządzeń do karmienia jako przeszkody konstrukcyjnej budynku, w opinii samorządu rolniczego, jest nadinterpretacją przepisów w nim zawartych. Z otrzymanych informacji od firm produkujących wyposażenie dla chlewni wynika, iż w związku z zastrzeżeniami Powiatowych Inspektoratów Weterynarii od 2012 r. wykonują na polski rynek kojce dla loch dłuższe o 20–23 cm (o górną szerokość koryta). Dotyczy to także kojców grupowych. Natomiast realizując zamówienia dla gospodarstw z krajów UE, w tym z Niemiec i Danii, stosują wymiary kojców określone w rozporządzeniu zgodnie z wytycznymi zawartymi w dyrektywie 2008/120/WE.

Dla znacznej grupy rolników modernizujących swoje pomieszczenia inwentarskie konieczność dodat-

kowego (zgodnie z wymaganiami służb weterynaryjnych wynikających z instrukcji GIW) wydłużania stanowisk czy zwiększania powierzchni kojców, wymagałoby znacznych zmian w konstrukcji budynków i związanych z tym zwiększonych kosztów lub ograniczenia produkcji.

Nadinterpretacja przepisów przez służby nadzorujące przestrzeganie wymogów wzajemnej zgodności w zakresie dobrostanu zwierząt, jak również stosowanie zwiększonych wymagań w tym zakresie niż są stosowane przez analogiczne organy w innych krajach UE spowoduje dalsze zmniejszenie i tak niskiej konkurencyjności polskich producentów trzody na rynku europejskim. W związku z tym, prezes KRIR zwrócił się z prośbą o spowodowanie zmiany instrukcji GIW w ww. zakresie i przedstawienie opinii MRiRW dotyczącej tego problemu.

Opracowanie: KRIR

DO ARiMR PO UNIJNE PIENIĄDZE

Program Rozwoju Obszar w Wiejskich na lata 2007-2013

Uczestnictwo rolnik w w systemach jakości żywności . W ramach tego działania można otrzymać wsparcie m.in. na pokrycie koszt w kontroli, kt re niezbędne są do otrzymania stosownych certyfikat w potwierdzających, że dany produkt przeznaczony do spożycia przez ludzi, został wytworzony zgodnie z systemem np. Gwarantowanej Tradycyjnej Specjalności, Chronionej Nazwy Pochodzenia, Chronionego Oznaczenia Geograficznego, produkcji ekologicznej, integrowanej produkcji, specyfikacją i standardami systemu Jakość Tradycja , czy Quality Meat Program (produkcja wołowiny). Zapraszamy do składania wniosk w w oddziałach regionalnych ARiMR

Korzystanie z usług doradczych przez rolnik w i posiadaczy las w . ARiMR przyznaje dofinansowanie na pokrycie części koszt w usług doradczych poniesionych przez rolnik w np. na opracowanie planu działalności rolnośrodowiskowej, czy planu dostosowania gospodarstwa do wymog w wzajemnej zgodności. Posiadacze las w mogą natomiast otrzymać pomoc na pokrycie części koszt w usług doradczych związanych np. z ochroną leśnej r żnorodności biologicznej. Wnioski można składać w biurach powiatowych ARiMR.

Grupy producent w rolnych . W oddziałach regionalnych ARiMR można składać wnioski o przyznanie pomocy finansowej na pokrycie koszt w zakładania i funkcjonowania grup producent w rolnych przez pięć pierwszych lat od ich utworzenia. Grupę producent w może założyć już pięciu rolnik w, kt rzy prowadzą jedną z 29 rodzaj w produkcji, należy do niej m.in. uprawa zb Ź, hodowla trzody chlewnej, bydła, koni, drobiu, czy też produkcja mleka.

Więcej informacji o przedstawionej wyżej pomocy finansowej można uzyskać na portalu internetowym www.arim.gov.pl, w plac wkach ARiMR, a także u naszych konsultant w obsługujących bezpłatną infolinię 0 800 38 00 84.

Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszar w Wiejskich: Europa inwestująca w obszary wiejskie
Publikacja opracowana przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
Publikacja wsp ifinansowana ze środków w Unii Europejskiej w ramach pomocy technicznej
Instytucja wdrażająca Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa
Instytucja Zarządzająca Programem Rozwoju Obszar w Wiejskich na lata 2007-2013
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi